

»Vitica od kadine« koja drži ono što je prošlo i ono što će doći

»Dih« je prelijepa knjiga, pravi udžbenik i čitanka čakavštine koju Kontošić pozna u tančine pa podjednako dobro barata barbanskom čakavštinom i labinskom čakavštinom, koju je sricao uz majku rodom iz Trgeta, ustvrdio je recenzent Drago Orlić

ŽMINJ -

»Veliko je to delo, moj sinko, ča ga potežeš naprid, ti si vitica od kadine ka drži ono ča je pasalo z unin ča će doj«, rekao je predstavljajući drugu knjigu poezije Denisa Kontošića recenzent Drago Orlić. Po njemu, riječ je o prelijepoj knjizi, pravom udžbeniku i čitanci čakavštine koju Kontošić pozna u tančine. Uz to, podjednako dobro barata barbanskom čakavštinom i labinskom čakavštinom koju je sricao uz majku rodom iz Trgeta.

Tajnik izdavača knjige, Čakavskog sabora, Ferdinand Tončinić je otvarajući predstavljanje rekao da Kontošić stihovima podsjeća na Matu Balotu. Orlić je, međutim, ustvrdio da je išao i dalje od barda čakavske poezije i proze. Balotina je poezija bila više programska, pisana s namjerom da probudi ljubav prema pisanoj čakavštini, dok Kontošić traži emocije i piše poeziju ugođaja.

»Dih« je pjesmarica raznolikih pjesničkih formi pa Orlić kaže da u njoj »ima od slobodnog stiha suvremenog vijugavog izgleda do strogog soneta i rime«. Kontošić se u knjizi okušao i u pisanju haiku poezije, za koju Orlić veli »da treba naći pravu riječ da bi se položila struktura pjesme nedokučivih istočnjačkih zadataki«, što je već pravo umijeće na kojem mu zavidi.

I teme Kontošićeve poezije su raznolike. Ima tu ljubavnih, nježnih i erotskih pjesama, onih posvećenih prijateljima i pjesnicima, a Orlić da je kao najljepšu posvetu odabrao »Ocu – gospodaru od brajad«. Kontošić je u knjigu uvrstio i pjesme nastale kada je 1994. bio na ratištu u Lici, a Orlić napominje da ta dramatična svjedočanstva govore o razapetom čovjeku u najgorem od svih ljudskih zala. Po njemu, Istrijan je kao vojnik gori i od vojaka Švejka pa je u hijerarhiji rijetko dospio dalje od trubača. To, međutim, ne znači da nije hrabar, već da ne voli biti daleko od obitelji i nadasve zemlje i surih zidova. Na Orlićevu konstataciju da je zbirka trebala izaći i prije, ali je autor više radio s drugim pjesnicima nego na svojoj poeziji, Kontošić je uz recitiranje svojih stihova rekao da je uredio desetak knjiga svojih kolega, da bi se nakon prve zbirke »Sunce za ubrnut« iz 1993. konačno odlučio za izdanje i druge. U međuvremenu njegovi su radovi objavljeni u 20-ak zajedničkih zbirki i monografija.

Predsjednik Čakavskog sabora Slavko Krajcar je na predstavljanju otkrio jedan detalj, odnosno da su on i Kontošić išli u istu Tehničku školu u Puli. Dodao je da je ponosan što je marljivošću istarskih pisaca i pjesnika čakavština postala ravnopravan jezik i na prostorima preko Učke.

A. POKRAJAC

»Igra bez granica« Davora Vojskovića

Uz predstavljanje knjige Denisa Kontošića, u Kuli Čakavske kuće je priređena izložba slika Davora Vojskovića iz Zarečja kod Pazina. Antologijska izložba na kojoj je Vojsković, autor deset samostalnih izlaganja, predstavio presjek svog rada u zadnjih pet godina naslovljena je »Igra bez granica«.

Naslov je povezan s načinom na koji autor gleda na umjetnost, otkriva, slika, stvara nove teme i tehnike i pušta »Božje« u sebi da ga vodi. U slikama koje su izložene na sve tri etaže Kule može se vidjeti autorovo igranje tehnikama i bojama, temama i ciklusima, koje se smjenjuju u njegovu slikarstvu koje je neprekidno nastajanje. Vojskovića i njegove slike predstavio je ravnatelj pazinskog muzeja Denis Visintin, a na otvaranju je uz svoju gitaru nastupio i kantautor Damir Matijašić.

